

Posudek na diplomovou práci Moniky Langerové Testament-komparace italského a českého práva

(64 stran, připojeno je resumé v českém a anglickém jazyce)

Autorka v posuzované práci analyzuje testament jako jeden z titulů nabytí dědického práva. Testovací svoboda –vedle svobody vlastnické a smluvní- se řadí k projevům lidské svobody vůbec. Umožňuje, aby každý člověk rozhodl o právním osudu svého majetku tím, že sám určí okruh osob, kterým chce majetek odkázat; pakliže bude na tento způsob určení dědiců rezignovat, otevře nástupnickou cestu dědicům zákonným. Autorka správně chápe sepsání závěti jako oprávnění každého člověka, které může ale nemusí využít (k tomu srov. její tvrzení na s. 19, že jak v České republice, tak i v Itálii je nejrozšířenější dědění podle zákonné posloupnosti). Na s. 20 výstižně podala pohnutky zůstavitele směřující k sepsání závěti.

Vzhledem k tomu, že v českém právu je nově upravena dědická smlouva, zajímalo by mě, proč italská úprava tento typ posledního pořízení neupravuje, ba přímo zakazuje (s.55). Jaké důvody pro tento zákaz uvádí italská literatura ? Výklad o rodinné smlouvě (s.58) mohl být podrobnější, aby se italská úprava českému čtenáři více ozřejmila, podobně mohl být rozšířen výklad o svěřenském nástupnictví na s. 30, italská právní úprava není podána zcela přehledně.

Z teoretického i praktického pohledu je zajímavá otázka okruhu nepominutelných dědiců, která je v obou právních úpravách řešena zcela odlišně, když v Itálii jsou mezi nepominutelné dědice řazeni i manželé případně dokonce i předci zůstavitele (s.33). Česká právní úprava manžela jako nepominutelného dědice nepovolává s odůvodněním, že jeho majetkové zájmy jsou honorovány v rámci vypořádání majetkového společenství manželů. Objevuje se podobná úvaha v italské odborné literatuře ?

Diplomantka v práci pojednala o všech otázkách souvisejících se závětí: po mimořádně zajímavých vstupních historických výkladech, se zabývá otázkami obsahových a formálních náležitostí testamentu a jeho zrušení. Pro úplnost přiřazuje i výklad o dalších družích pořízení pro případ smrti.

Práce je napsaná s hlubokou znalostí tématu; autorka vhodně propojuje výklad českého a italského práva, upozorňuje na zvláštnosti italské úpravy, které jsou pro českého čtenáře mimořádně zajímavé. Autorka si je vědoma i mezinárodních aspektů dědického práva, správně v seznamu literatury uvedla i Evropské nařízení o dědictví. Má velmi dobrý přehled o odborné literatuře, s kterou pracuje lege artis. Rušivě působí jen nesprávnost jména jednoho z redaktorů Komentáře k občanskému zákoníku (namísto Fiala Josef, autorka uvádí Fiala Karel).

Předložená diplomová práce svým obsahem i formou představuje zdařilé zpracování důležité (byť dílčí) otázky občanského práva. Autorka prokázala velmi dobré znalosti zvoleného tématu a způsobilost k samostatné odborné práci.

Proto doporučuji předloženou práci Moniky Langerové k obhajobě.

V rámci rozpravy se autorka může vyjádřit k shora naznačeným otázkám.

Předběžné hodnocení : výborně

V Praze dne 15.1.2015

Prof. JUDr. Jan Dvořák, CSc.